

VROUW OP DE GRENS VAN TWEE WERELDEN

*DE SPIRITUELE REIS DOOR DE
OVERGANG*

LYNN ANDREWS

VERTALING ARIS VAN VELDEN

WEHOMAH PRODUCTIONS

GROLLOO, NEDERLAND

Eerste druk 2015

©1993, tekst: Lynn V. Andrews

Oorspronkelijke Titel: *Woman at the Edge of Two Worlds*
"The spiritual journey of menopause". HarperCollins
Publishers, Inc. ©1993

Voor het Nederlandse taalgebied:

©2015, Wehomah Productions

Voorstreek 2-B, 9444 PE Grolloo

Website: <http://www.wehomah.nl>

Vertaling: Aris J.O. van Velden

Omslagontwerp: Aris J.O. van Velden

Tekening omslag: Foke Singh

ISBN: 978-94-90748-14-2 / NUGI 728

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, het zij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Vrouw op de Grens van Twee Werelden gaat over het innerlijke vuur en de grote mysteries omtrent de overgang. Dit boek wordt opgedragen aan al mijn zusters die deze poort zijn binnengegaan en zijn getransformeerd. Ik heb ieder hoofdstuk opgedragen aan een ander aspect van jullie heilige vuur. Of je nu wel of niet de opvliegers van transformatie en de alchemie van het vuur hebt ervaren, dit boek is opgedragen aan jullie, heilige vrouwen, hoeders van het eeuwige vuur.

Sommige namen en plaatsen in dit boek zijn veranderd om de privacy van de betrokkenen te beschermen.

De in dit boek beschreven ceremonies stammen uit de oude geschiedenis van de Zusterschap der Schilden en niet uit stamgebruiken en tradities van de Inheemse Amerikanen.

Agnes keek naar het voorbij stromende water van de beek. Ze begon heel zachtjes te praten, "Als vrouwen zijn we verbonden met het water, het is goed om in de buurt van stromend water te zijn tijdens je maan. Wij zijn geboren uit de eerste woorden van de eerste moeder. Wij komen uit de leegte en we dragen de leegte. Ons bloed is haar lichaam. Het is heilig. Er wordt gezegd dat zij werd geboren uit water en aarde, en dat is waarom jouw bloed zal terugkeren naar de aarde en je geest naar de wateren van de heilige droom. Haar kracht zal over de hele aarde worden geëerd, en alle mannen zullen haar kennen als het begin. Nu jij je lichaam hebt getransformeerd in de baarmoeder tijd, zorg ervoor dat je bloedzaadje van de eerste moeder wordt verwelkomd op een heilige manier, want het is van haar lichaam afkomstig. Haar vlees is verbrand zodat jij het leven kon krijgen. Haar rook zal wijsheid naar je toe brengen. Rook is een gift uit het hart van de eerste moeder. Zegen haar herinnering, want zij leeft in jou. Wanneer je eet, is zij het die eet. Wanneer je rookt, is zij het die je boodschap de eeuwigheid mee inneemt. Wanneer je bloedt, is zij het die bloedt. Wanneer jij je lichaam geeft om te worden opgesplitst in liefde, laat alle delen van je in haar naam zijn, zodat haar liefde compleet kan zijn op deze grootse aarde."

AGNES WHISTLING ELK

INHOUDSOPGAVE

Proloog

Krachtdier: Het vuur wordt geborenxiv

Inleiding..... 1

Het hout verzamelen

De zoektocht naar kennis

Wat gebeurt er met je lichaam8

1 Ontkenning van vuur.....9

2 De dood en wedergeboorte van het vuur16

3 Het einde van de ontkenning19

4 Ontgoocheling26

Het vuur opbouwen

Vraag om kracht

Terwijl je lichaam verandert33

5 De spiegel van de overgang.....34

6 Linda.....44

7 Zelfs als je vol verbijstering bent.....57

Het vuur aansteken

Fricctie van angsten:

Ben ik het waard om een wijze te zijn.....61

8 Snelweg magie62

9 Phyllis67

Berijden van het vuur

<i>De alchemie van opvliegers.....</i>	<i>79</i>
10 Recapitulatie.....	80
11 Beth	84
12 De Pleister.....	94

Het vuur dansen

<i>Leven met de overgang</i>	<i>103</i>
13 Troosten van de geest	104
14 Mary	109
15 Bone Woman: hoeder van de botten	120
16 De vier richtingen van wijs bloed	131
17 Oude moeder eekhoorn en de kruiden voor de overgang	140

De ketel der waarheid

<i>Nadat je door de overgang bent.....</i>	<i>153</i>
18 De lodge van de afnemende maan	154
19 Vrouw op de Grens van Twee Werelden	167
20 Maanvuur	179
21 Terugkeer	181
22 De afgrond van angst.....	186

Het wekken van het innerlijke vuur

Het aanwakkeren van de hitte van de eerdere

overgang191

23 Initiatie192

24 De schaduwkrijger van de overgang207

25 Veranderende Vrouw poort.....224

Nawoord

Proloog

Krachtdier: Het vuur wordt geboren

Lashika, de wolvin, haar ogen glinsterend als amber vlammen in de duisternis, lag opgerold om haar pups. Ze sliepen in een donkere grot, eeuwen geleden uit de bergwand geslepen door langzaam bewegende gletsjers. Haar buik was vol en normaal zou ze gedurende de lange nacht en de daarop volgende dag slapen, maar op de hoge noordenwind was er een onbekend geluid. Ze tilde haar hoofd op, plotseling alert, luisterend naar gevaar, iets dat het leven van haar kleine gezin bedreigde. Zij was de alfa wolvin, sterkste, zwartste, krachtigste van haar soort. De rest van haar roedel en haar gemaal sliepen, opgerold en stil in hun dromen, maar Lashika bespeurde iets spannends in de lucht, iets dat haar hart en de levenskracht van de Grote Geest die door iedere cel van haar lichaam stroomde, beroerde.

Langzaam, proberend om haar pups niet te storen, kroop ze naar de ingang van de grot. Ze keek omhoog naar de nachtelijke hemel. De afnemende maan was op haar hoogste punt. Ze snoof de lucht op en proefde de geur van cederrook. Ze luisterde. Ze was nu klaarwakker. Er was gezang. Eens in de zoveel tijd zou de hoge noordenwind haar de klanken van vrouwelijke mensenstemmen brengen en dan zou de wind draaien. Ze kon de drumslag in de verre verte voelen. Haar nieuwsgierigheid kreeg de overhand. Ze keek om zich heen in alle vier de richtingen. Nog geen blaadje werd verroerd. Zo af en toe zou een westenwind over de grond bewegen en strijken door de dikke vacht die zwart en met wit gekleurd om haar nek groeide, haar voorbereidend op de komende maandenlange winter. Onwaarneembaar reikte ze met haar poten naar

voren en rekte zich uit. Toen ging ze het pad af dat een espenwoud inleidde, waar de stemmen vandaan leken te komen.

Ze bewoog in stilte in een gestrekte draf over een wildspoor direct het centrum van het bos inleidend. Het geluid van muziek, slaande drums, en de stemmen van vrouwen hoog in zang, kwam dichteren dichterbij, terwijl ze door de nacht draafde onder de bescherming van de omhoog torende bomen. Het was laat in de herfst en er was een ongebruikelijke warmte in de lucht. Ze was opgetogen en gelukkig dat ze het spoor in de duisternis afgang, haar favoriete tijd om te jagen, om het onbekende in te gaan.

Spoedig begon het zingen nogal luid te worden en pulseerde de aarde op de klanken van de grote levende drum. Ze ging van het wildspoor af, het lage struikgewas in, hurkte neer, ze bewoog nog steeds vlug en heimelijk door het struikgewas, met haar buik de grond rakend terwijl ze bewoog, nauwelijks een geluid makend. Ze was gefascineerd. Haar oren staken naar voren, luisterend naar ieder geluid dat haar kant opkwam. Ze kon de doordringende geur van cederrook en vlotgras ruiken. Er was een licht in het centrum van het bos, stralend als een gigantische zon in de nachtelijke lucht. Nu kroop ze verder onder het kreupelbosje en struikgewas, de kussentjes van haar klauwen voelden de vochtige bladeren onder zich, ieder geluid smorend dat ze had kunnen maken.

Ze trok zichzelf naar de rand van een lage richel en keek naar beneden in de heilige cirkel van de Zusterschap der Schilden. Ze had deze vrouwen gedurende haar gehele leven gekend. Ze hadden haar grote kracht gebracht tijdens hun ceremonies en zij had kracht naar hun gebracht. Zo af en toe hadden ze haar gezien op de rand van een kloof of staande op een heuveltop in de verte. Nooit eerder waren ze zo dicht bij elkaar geweest, maar ze hadden elkaar geëerd in hun eigen ceremonies,

ieder respect en kennis krijgend van de ander zijn bestaan. Lashika spreidde haar klauwen voor zich. Ze spreidde haar tenen en greep de aarde met haar klauwen. Genietend van de ceremonie voor haar, legde ze haar kop op haar poten, maar ze was klaar om op de vlucht te slaan, indien nodig. Ze begreep dat er iets heiligs gebeurde en dat ze niet in echt gevaar verkeerde.

Een vrouw gekleed in een witte met kralen versierde hertsleren jurk met franjes, een rode ceintuur en prachtige rode met kralen versierde mocassins, stond in het midden van de cirkel. Ze offerde heilige zakjes, kleine medicijnbundels, die verschillende aspecten van haar leven representeerden. Ze gaf ze weg aan een heilige cirkel gemaakt van stenen die voor haar lag. Binnenin deze cirkel bevonden zich gebedsstokken, vier schilden en manden. Lashika kon de inhoud van de manden niet zien; sommigen leken te zijn gevuld met voedsel, één of ander soort mensen voedsel. Er waren vele vrouwen bijeen. Deze vrouwen waren ouderen. Ze waren grootmoeders. Zo af en toe zou het vuur in de lucht spuwen, vonken in een spiraal van lucht omhoog sturend. Dan zouden de gezichten van de vrouwen worden verlicht, hun oude bruine huid gekleurd door de zon, de lijnen van de tijd en hun levenservaring in hun gezichten gegrift. Lashika was nieuwsgierig naar hun ogen. Ze keek altijd in de ogen van de wezens die ze ontmoette, en ze las hun leeftijd, hun vaardigheden, hun kracht, hun angst. Ze zag geen angst in deze ogen, maar een kracht die ze nog nooit had gezien in andere menselijke gezichten die ze in haar leven had ontmoet. Ze begreep hun visioen. Het was bijna alsof ze dezelfde taal konden spreken. Het was de taal van de wildernis, het begrijpen van de oer balans van de natuur en het overleven van de sterksten in een wereld van ongetemde schoonheid. Ze zuchtte diep, de diepte van haar waarneming niet volledig begrijpend.

De vrouwen dansten lange tijd langzaam in een cirkel. De ene vrouw gekleed in het wit in het centrum bleef bidden voor het altaar in de heilige cirkel. Zij moest het alfa vrouwtje zijn, dacht Lashika bij zichzelf. Ze snuffelde opnieuw in de lucht in herkenning van een andere krachtige vrouw in haar midden. Als ze ten strijde zou moeten trekken, ter bescherming van haar jongen, dan was dit de mens waar ze mee zou moeten strijden. Ze wist van binnen dat ze zou winnen. Lashika was geboren om de leidster van de roedel te zijn en nog nooit in haar leven had ze gefaald in het begrijpen van haar eigen kracht. Ze keek naar de vrouw die een ritueel met haar gebedsstokken en het dansende vuur uitvoerde, terwijl het lied van de vrouwenstemmen en het drummen ergens vanuit de schaduwen om de cirkel kwam, en Lashika eerde haar. Ze voelde compassie, als dat mogelijk was, zoals ze dat voelde voor haar pups. Er was een hartsverbinding met deze vrouw. Langzaam draaide de vrouw weg van haar ceremonie en keek richting Lashika. Ze tuurde de duisternis in, de jagersogen van de wolvin voelend, haar krachtdier in de geesteswereld. Ze voelde de steun en erkenning; als het niet in de fysieke wereld was, dan voelde ze het in de geest. Ze draaide zich weer om toen twee vrouwen een wapiti herten huid boven hun hoofden tilden. De vrouwen hadden lange grijze vlechten die tot hun middel reikten. Ze waren gekleed in prachtige heldere kleuren van een ander land, rood en roze gedecoreerde *huipiles* en lange, geel en blauw geweven jurken. De kleine draden schitterden als een parade van vuurvliegjes in het gele licht. Ze kwamen uit landen ten zuiden van het continent waarop ze stonden. De vrouw in de witte herten huid bukte diep, dansend op de ritmes en liep onder de wapiti herten huid door. Ze vergat het bespeuren van de wolf en haar aanwezigheid. Ze vergat alles om haar heen en treurde om het heengaan van het leven zoals ze dat had gekend. Ze treurde om het

voorbijgaan van haar vruchtbaarheid, haar vermogen om kinderen te krijgen. Ze huilde en jankte naar de afnemende maan en wist, net als Lashika aanvoelde, dat haar leven voor altijd was veranderd. Dit was geen tragische overgang of een overgang van schande, maar een overgang naar een andere wereld aan de andere kant van de wapitihertenheid. Ze was nu een vrouw van wijs bloed. De om haar heen verzamelde vrouwen dansten met een wilde ongedwongenheid. Ze gooiden iets met hun vingers dat vonken in de lucht creëerde, en ze lachten en huilden en ze omarmden elkaar, ter viering van hun geboorte in het nieuwe godinnen leven.

Lashika hief haar hoofd op en hield het schuin. Ze herkende de energie die van deze vrouwen kwam. Het leek op de energie die van haar eigen wolventroep kwam toen ze haar eerden als de leider. Net als de vrouw, was zij degene die de paden van het leven afging en terugkwam om de anderen kracht, kennis en wijsheid te geven. Ze werd geëerd. Ergens begreep ze deze vrouw. Ze respecteerde haar vanuit het diepste van haar wezen en ze leende haar geest aan hun dans.

Lashika wist dat ze terug moest naar haar wolvenhol en haar pups. Ze kon een draaien in haar buik voelen; ze wist dat ze haar misten. Heel stilletjes eerde ze de cirkel die ze had gadeslagen. Ze tilde haar hoofd op naar de hemel, nam een lange diepe teug van de heilige rook, draaide zich toen om en bewoog heimelijk door de lage begroeiing. De maan stond nu heel laag aan de hemel en er was een spookachtig licht aan de horizon. Het was het uur van de wolf, de tijd die Lashika het beste kende. Ze kroop weg van de ceremonie, haar poten raakten de aarde zachtjes aan met iedere slag van de drum. Ze kwam overeind in een galop, haar machtige dijen schreden door de duisternis, haar naar huis brengend. Haar hart was vervuld van haar zusterwezen. Ze was ooggetuige geweest van de geboorte

van een nieuw soort bestaan en levenskracht. Het was de geboorte van een leraar in de wereld van wijsheid. Het was de geboorte van een zuster-wezen in de geest, die, net als zichzelf, met moed de wereld intrad, de kennis die ze iedere dag vond, verzamelde, het terugbrengend naar haar broeders en zusters zodat zij in harmonie en heilige balans konden leven op Moeder Aarde.

Lashika pauzeerde op de top van een heuvel. Haar grote hoofd achterover gooiend, sloot ze haar ogen tegen het schijnen van de maan en uitte een schreeuw vanuit de diepte van haar geest. Haar wolvenlied was voor de schoonheid in het leven en riep op tot een zusterschap tussen alle vrouwelijke wezens. Lashikas stem echode door de bergen, lang nadat ze was verdwenen.

Inleiding

Dit is een boek over de overgang en spiritualiteit, over het gebruik van de energie die een vrouw bezit en hoe ze deze energie kan gebruiken in relatie tot haar universum en tot het spirituele en heilige aspect van haar wezen. Het onderwerp 'de overgang' is altijd saillant geweest, maar tegenwoordig, als wij vrouwen van de babyboom dit belangrijke kruispunt in ons leven bereiken, neemt het belang van dit onderwerp epische proporties aan.

Persoonlijk heb ik het geluk gehad om deze moeilijke overgang te maken onder de begeleiding van mijn eigen leraren, de Indiaanse ouderen, Agnes Whistling Elk en Ruby Plenty Chiefs. Voor degenen onder jullie die onbekend zijn met mijn vorige werk met deze vrouwen, zal ik een moment nemen om uit te leggen dat ik jaren geleden naar Agnes en Ruby werd geleid door een spirituele kracht te sterk om te weerstaan. Sinds onze eerste wonderbaarlijke ontmoeting hebben deze vrouwen en hun spirituele zusters, allemaal leden van een oude cirkel genaamd de Zusterschap der Schilden, met mij een grote wijsheid gedeeld die zij in hun harten en geesten dragen. Op mijn beurt heb ik, op hun verzoek, hun wijze leringen gedeeld via mijn boeken, seminars en privé werk met mijn leerlingen.

Vrouwen over de gehele wereld worstelen om de ware bedoeling, de essentie, van hun levens te begrijpen. Ik heb met mijn leraren meegemaakt dat de overgang een poort is naar de heiligste tijd van een vrouw haar bestaan op aarde, een tijd waarin ze eindelijk de diepere bedoeling die ze zocht kan ontdekken. En toch, dit overgangsrитуeel is gewoonlijk stil, een onbesproken en mysterieuze reis. We steken de draak met onze opvliegers in een poging om ze minder angstaanjagend te maken. We hebben geen idee dat deze symptomen van veranderende hormonen ook het aanmaakhout van

een innerlijk vuur zijn dat een vrouw voorbereidt op een ongelooflijke krachtige periode in haar leven. Wanneer we deze nieuwe drempel naderen, zo is aan mij duidelijk gemaakt, is de alchemie van hitte aanwezig om het lichaam en de geest te zuiveren van negatieve brokstukken. Opvliegers moeten worden verwelkomd in plaats van bestreden. Dus wanneer je deel aan deze ervaring neemt, dans met de hitte en berijd het als een kribbig paard, wetend dat er iets veel belangrijkers aan de gang is dan de fysieke herbalancing van hormonen en de transformaties die in je lichaam plaatsvinden. Deze verandering van het leven is een periode waarin een vrouw de voordelen begint te oogsten van alles wat ze heeft geleerd en gedaan. Het is de tijd dat haar spirituele leven echt begint. De overgang is een proces van wedergeboorte waaruit de vrouw herrijst met nieuwe verantwoordelijkheid, nieuwe spiegels en nieuwe kracht. In de kern hiervan is de ontdekking door iedere vrouw van haar eigen persoonlijke mysterie, een verlichting van haar private relatie met het geheel van haar eigen levensproces. Als ze ontwikkelt, begint ze de energieën van het universum op een geheel nieuwe wijze vorm te geven.

Iedere vrouw maakt het mee en uit dit nieuwe inzicht over het zelf en heiligheid anders. Op de oude manier, aan mij door Agnes en Ruby geleerd, kan deze ervaring profaan bekrachtigend en vervuld van vreugde zijn. Om een dergelijk succes te verzekeren, moet dit specifieke overgangsritueel in een vrouw haar leven volledig worden verlicht, zodat het feitelijke moment van de overgang, geen onvermijdelijk voortgaan van veroudering en aftakeling is, maar de toegang tot het begin van een nieuwe prachtige manier van leven wordt.

Vrouwen van nu hebben belangrijke posities in de politiek en het bedrijfsleven verworven. Het is meer algemeen geaccepteerd dat wij regelmatig alle dingen voor alle mensen moeten zijn.

Desalniettemin, hoewel we op zoveel manieren de kracht nemen, is er nog steeds een overblijvend gevoel dat met de ouderdom vrouwen niet langer mooi zijn. Het kwaadaardige idee dat we lelijk worden met de jaren, blijft. Als resultaat geloven vrouwen vaak dat ze hun terrein aan jongere, mooiere vrouwen verliezen, dat wanneer hun uiterlijke schoonheid afneemt, ze hun macht zullen verliezen. Als we de manier waarop we de diepere betekenis van het leven waarnemen, niet veranderen, dan zal deze veronderstelling nog steeds, op zijn minst gedeeltelijk, waar blijven. In de krochten van onze geest hebben we een beeld van een oude vrouw roerend in een ketel – de tovenares. In vroegere tijden werd dat wezen als prachtig gezien. Ze was een tovenares, de leverancier van magie, de geefster van nieuw leven in de spirituele en heilige zin. Met de evolutie van de samenleving en de tijd, hebben we dat beeld van de prachtige tovenares echter verloren. Nu zien we haar als een lelijke oude heks, een oud vrouwtje met een wrat op haar neus, gebogen over een pruttelende ketel duisternis, volledig ontdaan van schoonheid. Als je de oude manier leert, zoals onderwezen door de Zusterschap der Schilden, zal je worden geïntroduceerd tot de diepe, innerlijke schoonheid die komt met de jaren – de schoonheid die zichzelf zichtbaar maakt krachtens haar aangeboren kracht. Als je deze schoonheid ervaart, zal je het uiten, en iedereen met wie je in aanraking komt zal door je nieuw gevonden kracht, je verhoogde bewustzijn en de zachtaardigheid die diep van binnenin je straalt, worden geraakt. Met de uitvinding van de Gutenbergpers veranderde het doel en de positie van de ouderen in de samenleving voor altijd. Sinds de komst van de drukunst was er niet langer de noodzaak voor het vertellen van verhalen aan het vuur, soms tot diep in de nacht. Er zijn geen verhalen meer die vol wijsheid worden gedeeld door de grootmoeders en

grootvaders van het dorp, die leefden tijdens de periodes in de geschiedenis waarover hun afstammelingen verlangen te horen. Ooit waren de grootouders waardevol; zij hadden posities van aanzien. Nu is dat allemaal veranderd. Er is weinig over gebleven van dorpen en de mondelinge traditie van barden, ouderen en de gedraaide-haren om de jeugd te onderwijzen door optreden, sjamanisme en wijze verhalen. Tegenwoordig gaan we naar de bibliotheek en lezen we over onze geschiedenis, of we zetten onze televisie aan en kijken hoe gebeurtenissen voor onze ogen opnieuw tot leven worden gebracht. Daarmee is de positie van "wie de kennis heeft" voor altijd verloren, behalve in bepaalde unieke gemeenschappen waarin de oude manier van vertellen bewaard is gebleven. In dit soort van gemeenschap is degene-die-weet-hoe, een oude man of vrouw, nog steeds de krachtigste individu, de wijste en meest gewaardeerde van zijn leden. En traditioneel zijn de wijsten van allen degenen – de vrouwen – die eigenaar zijn van hun kracht en hun bloed. Zij zijn de vrouwen van wijs bloed, de vrouwen die door de overgang zijn gegaan.

Sjamanisme en de oude manieren van de vrouw zijn nog net zo relevant in het leven van de twintigste eeuw als dat ze dat waren voor de levens van de oorspronkelijke stammen 6000 jaar geleden.

Sjamanisme is een manier van het begrijpen van energie. Daar het geen geloofsovertuiging is, intervenueert het niet met een individu's persoonlijke geloof. Het maakt dan niet uit of je joods, christelijk, boeddhist, of wat dan ook bent. Sjamanisme is een manier om je innerlijke waarheid en licht te vinden en de vaardigheid te ontwikkelen om deze kracht weer in de wereld te manifesteren.

Vrouw op de Grens van Twee Werelden is een archetype, een godin figuur die staat voor de poort tussen de eerste wereld – de eerste ring van kracht in een vrouw haar leven – en de tweede wereld. De

eerste wereld is gewijd aan het fysieke bestaan: het grootbrengen van een gezin, daden van kracht die te maken hebben met carrière, keuzes in relaties, en het omgaan met conditionering van gezin en samenleving. Bij de tweede ring van kracht – de tweede wereld waarin een vrouw wordt geïnitieerd door Vrouw op de Grens van Twee Werelden – voorziet de grote godin in een brug voor de vrouw haar reis naar het verlichte, heilige leven dat de tweede helft van haar evolutie markeert.

Dit boek gaat ook over mijn eigen intieme ervaring met de overgang. Ik zal je vertellen hoe mijn leraren mij op een heilige en verlichtende reis leidden, en hoe ik op mijn beurt in staat ben geweest om anderen door dit proces te leiden en te steunen.

Het is belangrijk voor de lezer om te begrijpen dat iedereen waarmee ik heb gewerkt me dierbaar is; en bovendien, dat niet met iedereen op dezelfde manier moet worden gewerkt. Ieder van ons is uniek.

Iedere individu heeft andere spiegels nodig om groei te faciliteren. De ene leerling moet misschien vluchtig worden aangeraakt, als een vlinder die een bloem aanraakt. In dergelijke gevallen kan het drama zelfs verslavend zijn en hierom kan een betrokken ceremonie volledig ongepast zijn. Een ander persoon heeft misschien veel meer aandacht en voortdurende steun nodig, terwijl weer een ander variabele behoeftes heeft.

In dit boek werk ik met vier van mijn vrouwelijke leerlingen in Los Angeles, die de overgang op zeer verschillende manieren beleven. Samen bouwen we aan nieuwe manieren om onze levens, en die van onze gezinnen, te versterken door nieuwe spirituele integratie met onze dagelijkse wereld. Onze energievelden raken vaak vervuild, daarom is het mijn gewoonte om de Zusterschap te vergezellen in het reinigen van een leerling's energieveld, wanneer dit maar gepast is. Overbodig te zeggen, maar ik zou nooit de privacy van een persoon binnendringen zonder nadrukkelijke toestemming; en vanwege de

zeer persoonlijke aard van deze reiniging, heb ik nooit eerder uit de doeken gedaan hoe dit precies in zijn werk gaat. Maar ik denk dat het nu het juiste moment is om dat te doen.

Wees niet bang voor een nieuw idee als sjamanisme. Het is slechts een woord dat een manier beschrijft om in balans te leven, met één voet in de wereld van het fysieke alledaagse bestaan en één in een gezond spiritueel leven. Sjamanisme vereist niet dat je in iets anders gelooft dan jezelf.

Veel vrouwen komen nooit voorbij de eerste les van kracht – dat we alleen zijn. Ik demonstreer via mijn eigen levensproces en interacties met mijn leraren en leerlingen dat we niet bang hoeven te zijn voor deze omstandigheid, omdat de laatste les van kracht is dat we waarlijk allemaal één zijn. De overgang creëert een aangeboren gevoel van isolatie en afgescheiden zijn in velen van ons. Het is mijn diepe hoop dat ik je via deze leringen een plek kan geven om naar toe te gaan wanneer je denkt er geen één te hebben – een weg door, ogenschijnlijk, een ondoordringbaar doolhof. Ik wil dat je in staat bent om antwoorden te vinden op vragen die je niet onder woorden kan brengen. Dit boek zal je laten zien hoe ik een ander pad koos en hoe jij hetzelfde kan doen. Ik heb geleerd dat het moment van levensverandering begint op het punt waarop echte zusterschap met andere vrouwen wordt geboren.

Het was "het uur van de wolf" net voor zonsopkomst. In mijn slaap voelde ik een koel briesje op mijn wang, en ik hoorde de roep van een fluitend wapitihert, hoog en rondspokend, in de semi duisternis van mijn dromen. Ik herkende de sommering van Agnes om haar te vergezellen in de geesteswereld – die schimmige werkelijkheid van astrale vlucht, waarin we ons vliegend met onze energievormen, allemaal witte en blauwe mist omringd met af en toe flitsen van geel licht, begeven. Geleid door mijn intentie reisden we naar

het domein van mijn leerling, Sara, die onze reinigende kracht had gezocht. Ze sliep onder ons, haar astrale vorm zweefde erboven, haar lichaam glinsterde in een lavendel en grijze schaduw. Het leek of ze zwom onder een koraalrif, met af en toe voorbijrijvende vreemde vormen en in en uit het zicht bewegende opale, regenboogkleurig glinsterende vlakken licht. Agnes en ik gingen aan het werk. Zij plaatste zich tegenover mij, en met de kracht van onze wil, reinigden we de donkere vlekken in Sara haar energieveld door een stroom van kracht en licht tussen ons heen en weer te schieten totdat de vlekjes waren verdwenen. We gingen pas weg toen ze waren vervangen door zacht groen licht gemanifesteerd vanuit onze harten. De volgende dag kwam Sara naar me toe. Een prachtige vrouw, Sara, zat tegenover mij in mijn woonkamer in Los Angeles. Het was een koele novemberdag en een warm vuur wierp flakkerende gouden schaduwen over haar hoge jukbeenderen. "Ik ben advocaat, Lynn, en op de één of andere manier zijn de jaren aan me voorbij gevlogen. Ik zit in mijn overgang en ik heb nooit het kind gekregen dat ik wilde," zei Sara, de tranen stroomden over haar wangen.

"Misschien, Sara, kan ik een andere soort van geboorte met je delen – een heilig kind dat wacht om geboren te worden."

"Wat bedoel je?" vroeg ze, een geïnteresseerde gloed lichtte op in haar ogen.

"Dat heilige kind kan je eigen geest, herboren, zijn. Dit is het begin van een nieuwe tijd voor jou – de spirituele tijd van je leven."

We deden samen een drumceremonie. Toen gingen we aan het werk om haar voor te bereiden op haar initiatie met Vrouw op de Grens van Twee Werelden.